и сълзы вмѣсто смѣхъ, лице приблѣднѣло и уныло вмѣсто свѣтлы усмихванія, мрьтво мълчаніе вмѣсто ѣченія отъ шегуванія, чашы съ цѣрове вмѣсто игрилчицы, легло ограничено вмѣсто цвѣтущы и росны расходкы. Коя майка не знае туй жалостното изображеніе и не е напоена отъ гореститѣ на ужасны дни, а що е най-скърбно, и отъ сълзы на жалбы за злочестинѫ непоправимѫ!

Чедото е росата и слънцето на домашното благополучіе, роса която расхлажда и оживотворява сърдцето на майкѫтѫ и слънце което ѭ затопля и освѣтлява; а неговото здравіе е язычецътъ на вѣсытѣ, по който ся управятъ въ домътъ скърбитѣ, смущеніята, благодареніята и спокойствіята. Добрѣ ли сѫ дѣцата? всичко е на редътъ си. Злѣ ли сѫ? —съ тѣхъ наедно всичко е въ голѣмѫ безредицѫ и хлабавость. Веселіето въ еднѫ кѫщѫ пріима деннѫтѫ си заповѣдь за всякой день отъ леглото на дѣцата. Майкы! вашитѣ скърби и тѫгы отъ всичко най добрѣ могѫтъ да ви послужатъ за увѣщаніе: малко едно вниманіе и вы ще имате важното онова здравіе на чедата си, което е толкозь износно за вашето и тѣхно благополучіе.

Здравіето, казахмы ный, е основата на въспитаніето, т. е. на ученичеството, воліѫтѫ, сърдцето и на духътъ. Наистинѫ, може нѣкой да вложи въ едно страждуще тѣло доблеститѣ на едно мѫжкарско сърдце, но колко пѫтя има да ся сблъска туй въспитаніе съ лошето състояніе на здравіето! Когато здравіето страда, никое правило неможе да ся приспособи. Днесь редовность, но утрѣ бѣдственны устѫпванія, непріемчивы пожеланія, изискванія отъ слабость и недѫгавость прѣдъ които ся строшава всичко, безкрайны своенравія, упорны противленія и най-послѣ страхове, да не бы да пострада дѣтето нѣщо примеждливо, и най-лошето —да не загыне.

Като сѫ болничавы дѣцата не става никакво обработваніе на сърдцето и на духътъ, никакво изучваніе не може да ся подѣйствува както трѣба и да ся искара на главѫ. Длъжноститѣ ся занемаряватъ или злѣ ся испълняватъ, отъ най-малко поработваніе лицето приблѣднява, очитѣ ея уморяватъ, малка една треска ся явява, необыкно-